



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: X., narozený dne X.
bytem X.

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 3. 2023, č. j.: OAM-54/ZA-ZA11-ZA06-2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 3. 2023, č. j.: OAM-54/ZA-ZA11-ZA06-2023, jímž byla jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany shledána nepřipustnou podle ustanovení § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), a kterým bylo řízení o udělení mezinárodní ochrany zastaveno podle ustanovení § 25 písm. i) téhož zákona. Nepřipustnost byla shledána v neuvedení nových skutečností ze strany žalobce, jež by byly relevantní z hlediska důvodů pro udělení mezinárodní ochrany.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

II. Obsah žaloby

1. Žalobce v žalobě namítal, že napadeným rozhodnutím byla zkrácena jeho práva coby žadatele o udělení mezinárodní ochrany. Poukázal na prohlášení ministra zahraničních věcí ze dne 10. 12. 2022, podle kterého Česká republika podporuje nejen lidskoprávní aktivisty, ale i veškeré prvky aktivní občanské společnosti v Rusku a Bělorusku. V zemi původu hrozí žalobci nebezpečí, neboť byly přijaty zákony omezující lidská práva a v souvislosti s průběhem války na Ukrajině se provádí skrytá mobilizace ozbrojených sil ke zvýšení akceschopnosti armády z důvodu podpory Ruské federace a případného zapojení do války. V zemi původu je proti žalobci vedeno vykonstruované trestní stíhání, které se táhne 25 let, a není mu známo, oč se fakticky jedná. Po návratu by okamžitě musel odejít do armády, X. Žalobce žádá o případné udělení doplňkové ochrany dle ustanovení § 14 zákona o azylu. V České republice se cítí bezpečný a na tuzemské prostředí si zvykl.
2. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. Žalobce zopakoval důvody, které již byly vypořádány v souvislosti s jeho první žádostí. V Bělorusku nepanuje válečná situace, a tak žalobci nehrozí žádné azylově relevantní nebezpečí. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

4. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce v rámci poskytnutí údajů k žádosti dne 19. 1. 2023 uvedl, že je X., není členem žádné politické strany ani skupiny, je X. Vlast opustil roku X., je zdrav, o mezinárodní ochranu žádá, protože je proti němu v Bělorusku vedeno vykonstruované trestní stíhání. Předmět trestního stíhání nebyl sdělen ani jeho obhájci, má jít o záležitost starou 25 let. V případě návratu by mohl být povolán do armády, v Bělorusku je válečná situace, kdy se muži musí registrovat v armádě.
5. Ze správního spisu bylo dále zjištěno, že v předchozí žádosti, k níž poskytl údaje dne 26. 1. 2018 a téhož dne absolvoval pohovor, uváděl žalobce coby možný důvod zájmu policie o jeho osobu X. Nevěděl, pro jaký konkrétní trestný čin byl stíhán. X, nicméně jejich jednání již mělo být z pohledu běloruského trestního práva promlčené, jak se žalobce dozvěděl z dokumentu vhozeného do jeho schránky v roce X. V témže roce byly X. a mělo jí být sděleno, že žalobce je podezřelý z nějakého nového trestného činu.
6. Ve správním spisu jsou obsaženy zprávy o zemi původu, konkrétně Informace OAMP, Bělorusko, Bezpečnostní a politická situace v zemi, ze dne 15. 6. 2022 a Informace OAMP, Bělorusko, Postavení a potírání disentu, ze dne 26. 7. 2022.
7. Dne 21. 2. 2023 se žalobce mohl seznámit s podklady rozhodnutí. K úkonu se dostavil, pořídil si fotokopii spisu a k podkladům se nechtěl vyjádřit.
8. Dále vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí ze dne 7. 3. 2023.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

9. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

(dále jen „s.ř.s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

10. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s.
11. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu *žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřijatelnou podle § 11a odst. 1.*
12. Podle ust. § 10a odst. 2 zákona o azylu *je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.*
13. Podle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu *řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná.*
14. Nejprve je nutno uvést, že podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu *„žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná, podá-li cizinec opakovaně žádost o udělení mezinárodní ochrany, aniž by uvedl nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodu pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany.“* Druhou podmínkou pro přijatelnost opakované žádosti je, že se musí jednat o takové skutečnosti či zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění žadatele zkoumány v předchozím řízení. V této souvislosti soud připomíná, že v rámci azylového řízení existují dvě základní povinnosti – břemeno tvrzení a břemeno důkazní. Jak již Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) vyslovil ve svém rozsudku ze dne 7. 12. 2005, č. j.: 4 Azs 151/2005–86: *„Zatímco důkazní břemeno může v některých případech nést i správní orgán, povinnost tvrzení leží vždy na žadateli o azyl. Představa, že by správní orgán sám zjišťoval pronásledování či potenciální ohrožení žadatele o azyl v zemi jeho původu, je zcela nereálná. Žadatel sám nejlépe ví, z jakých důvodů svou zemi původu opustil, zda byl pronásledován a z jakých důvodů. V průběhu řízení o udělení azylu musí žadatel uvést veškeré relevantní důvody, na základě kterých poté správní orgán jeho žádost posoudí.“* NSS dovodil, že pokud žadatel neuvedl všechny důvody své žádosti o udělení mezinárodní ochrany, jedná se o skutečnost přičitatelnou pouze k jeho tíži a nelze akceptovat, že by neunesení břemene tvrzení mohl zhojit pomocí podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
15. Institut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jeho hlavním smyslem a účelem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které nemohl bez vlastní viny uplatnit během předchozího řízení. Zpravidla se přitom bude jednat o takové skutečnosti, k nimž došlo v důsledku plynutí času. Jako takové lze připomenout např. změnu situace v zemi původu nebo změnu poměrů ve vztahu k osobě žadatele.
16. Soud předně uvádí, že žaloba sice obsahovala žalobní body, ale byla velmi obecná, proto bude velice obecný i její přezkum. Politická prohlášení ministra zahraničních věcí České republiky nemohou být považována za relevantní žalobní body.
17. Napadené rozhodnutí neshledal soud zmatečným, je zřejmé, proč bylo řízení o žádosti zastaveno, žalobce neuvedl žádné nové relevantní skutečnosti, jež by mohly Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

představovat důvody pro udělení mezinárodní ochrany, jeho tvrzení byla v napadeném rozhodnutí řádně posouzena. Skutkový stav věci byl zjištěn dostatečně, břemeno tvrzení tížilo žalobce, který v opakované žádosti uvedl jako důvod velmi stručně obecnou obavu z trestního stíhání pro blíže nespecifikovaný trestný čin. Stejná argumentace již byla vypořádána v původním zamítavém rozhodnutí žalovaného potvrzeném rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 30. 9. 2021, č. j.: 13 Az 15/2019-51, ve spojení s usnesením NSS ze dne 27. 10. 2022, č. j.: 3 Azs 341/2021-61. Žalovaný nebyl povinen za něj domýšlet další potenciální důvody; povinností žalovaného bylo zjistit případné zásadní změny v zemi původu, což učinil a opatřil si k tomu řádné podklady, avšak správně žádnou výraznou změnu nekonstatoval (a to ani v souvislosti s tvrzenou službou žalobce v armádě). V řízení žalovaný postupoval dostatečně a nezkrátil žalobce na právech, jeho právní závěry jsou zákonné.

18. Ustanovení § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a navazující ustanovení § 25 písm. i) téhož zákona byly aplikovány správně. Žalovaný postupoval přesně v souladu s postupem pro opakované žádosti. Zabýval se tím, zda byly zjištěny nové relevantní skutečnosti, a po negativním závěru řízení zastavil, před konečným rozhodnutím též posoudil situaci v zemi původu z hlediska podstatných změn ve vztahu k mezinárodní ochraně včetně namítaných obav z povolání do armády.
19. Žalovaný nepochybil, pokud se při zjištění nepřipustnosti žádosti již meritorně nezabýval důvody pro udělení azylu ani doplňkové ochrany (dle ustanovení § 12, § 14a, ale též § 14 zákona o azylu). Uvedený postup je plně v souladu s ustanovením § 10a odst. 2 zákona o azylu. Soud neshledává v postupu žalovaného ani žádný rozpor s evropským právem. Způsob vyřízení věci, který žalovaný zvolil, je plně aprobován též ustálenou judikaturou NSS, který např. v právní větě k rozsudku rozšířeného senátu ze dne 6. 3. 2012, č. j.: 3 Azs 6/2011–96, publ. pod č. 2642/2012 Sb. NSS, vyslovil: „*Správní orgán je povinen v řízení o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany zkoumat v souladu s § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, zda žadatel neuvedl nové skutečnosti nebo zjištění týkající se důvodů pro udělení azylu nebo důvodů pro udělení doplňkové ochrany, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně skončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany. Připustnost opakované žádosti je tak třeba posuzovat z pohledu možných nových skutečností a zjištění pro udělení jak azylu, tak udělení doplňkové ochrany. Obsahuje-li opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany takové nové skutečnosti nebo zjištění, je správní orgán povinen hodnotit takovou žádost jako přípustnou a meritorně o ní rozhodnout. V opačném případě řízení o nepřipustné žádosti podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaví.*“
20. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
21. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 21. prosince 2023

JUDr. Václav Kočka-Amort, v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.